ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ

True Path to God

4

ਲੇਖਕ ਡਾੱ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੈਂਗਰ

ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ

ਲੇਖਕ

ਡਾਂ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੱਘ ਗੈਂਗਰ

Punjabi

Saved by Grace Alone

Copyright © 2013

Published by True Path to God | www.truepathtogod.org

True Path to God is a ministry reaching out to our neighbours of East Asian background. For more information, see "About Us" on our website.

All scripture quotations are from The Holy Bible—Punjabi – CL published by The Bible Society of India,, 206 Mahatma Gandhi Road, Bangalore – 560 001 – India.

This booklet, as with all in this series, was written in English and translations into Punjabi by a team of translators. It is also being made available in Punjabi, Hindi, Marathi, Nepali, and Urdu.

Library and Archives Canada Cataloguing in Publications
Gangar, Dr. Kuldip Singh 1950-
Includes bibliographical references
ISBN 978-0-9919134-7-3
1. Jesus Christ—Salvation. 2. Salvation. I. Title.

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ

ਭੂਮਿਕਾ | 07

1 ਮਨੁੱਖ ਮਦਦ ਲਈ ਅਤੇ ਆਸ਼ ਰਹਿਤ ਹੈ।| 11

2 ਆਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ?| 23

3 ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। | 27

4 ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅੱਜਿਤ ਬੁਲਾਹਟ। | 29

5 ਨਵਾਂ ਜਨਮ। | 33

6 ਇਸ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜੀ ਧਾਰਨਾ। | 37

7 ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ। | 43

ਨਿਚੋੜ | 47

ਭੂਮਿਕਾ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਹ ਸਬ ਕੁੱਝ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੇਵਲ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਤਾਵ ਨੂੰ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਲੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈ ਸਕੇ। ਆਰ.ਸੀ.ਸਪਰੋਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਮੱਤ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਂਗੇ, ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਦੂਸਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮੇ ਹਾਂ ਕਿਊਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਮੰਡ ਕਰੇ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪਰਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਮੰਨੋ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਸਹੀ ਸਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਤੀ ਦੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਖਿਰੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ।

ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੋ ਤਰੀਕੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁੱਝ ਅੰਗਰੇਜੀ ਧੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੜਕਾਇਆ ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਚੱਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦਰਵਾਜਾ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਆਏ ਸੀ? ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਾਫੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮਾਲਿਕ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। [੧]

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਦੇਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਿ ਉੱਪਰ ਉਦਾਹਰਣ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਕੋਲੋ ਮੰਗੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਭੇਂਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੈ ਜੇੜੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰਾਂਗੇ।

1

ਮਨੁੱਖ ਮਦਦ ਲਈ ਅਤੇ ਆਸ਼ ਰਹਿਤ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬੁੱਧੀ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਫਸ਼ੀਆਂ 4:24, ਕੁਲੀਸਿਆਂ 3:10 ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਆਦਮ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਆਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਪਰਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ। ਪਾਪ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ, ਇੱਛਾ, ਚਿੰਤਾ, ਖਿਆਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ। [2] ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਦਸਦੇ ਹਨ:-

ਉੱਤਪਤ: ੬:੫ ਫੇਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਧਰਤੀ ਪਰ ਵੱਧ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਭਾਵਨਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁਰੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਉੱਤਪਤ: ੮:੨੧ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਹ ਸੁਗੰਧ ਸੁੰਘੀ ਸੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸ਼ਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਹੈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੀ ਸਰਬਤ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

੧ ਰਾਜਾ ੮:੪੬ ਜੋ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਅਜੇਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਵੇਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਐਉਂ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧੂਏ ਬਣਾ ਕੇ ਵੈਰੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਭਾਵੇਂ ਦੂਰ ਭਾਵੇਂ ਨੇੜੇ।

ਜਬੂਰ ੫੧:੫ ਵੇਖ ਮੈਂ ਬਦੀ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲਿਆ।

ਜਬੂਰ ੧੩੦:੩ ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ ਜੇ ਤੂੰ ਬਦੀਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਕੌਣ ਖੜਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

ਜਬੂਰ ੧੪੩:੨ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹਜੂਰ ਕੋਈ ਜਣਾ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਦਾ।

ਯਸ਼ਯਾਹ ੬੪:੬ ਅਸੀਂ ਸੱਭੋਂ ਭਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਂਗੂੰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਭ ਧਰਮ ਪਲੀਤ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੱਤੇ ਵਾਂਗੂ ਕੁਮਲਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਹਵਾ ਵਾਂਗੂ ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ:੧੭:੯ ਦਿਲ ਸਭ ਚੀਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਧੋਖੇਵਾਜ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੱਜ ਕੇ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਲੁਕਾ ੧੧:੧੩ ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਕ ਆਪਣੇ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਵੇਗਾ।

ਰੋਮੀਆਂ ੩:੨੩ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ।

ਅਫਸ਼ੀਆਂ ੨:੧-੩ ਉਹ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੁਰਦੇ ਸਾਓ ਜਿਵਾਲਿਆ 2 ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਈ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ

ਦੇ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਰੂਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦੇ ਸਾਓ ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। 3 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਮੰਨ ਦੀਆਂ ਚਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦਿਨ ਕੱਟਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਕੇ ਗਜਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂ।

ਅਫਸੀਆਂ-੩:੧੭-੧੯ ਕਿ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਸੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਕੱਢ ਕੇ ਅਤੇ ਠੁੱਕ ਕੇ 18 ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸਣੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋ, ਕਈ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਚੌੜਾਈ, ਲੰਬਾਈ,ਉੱਚਾਈ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ। 19 ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ ਸਕੋ। ਕਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਤੀਕ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਓ।

੧ ਯੂਹੰਨਾ ੧:੮ ਜੇ ਆਖਿਏ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ।

੧ ਯੂਹੰਨਾ ੫:੧੯ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੁਸਟ ਦੇ ਵੱਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਸਲ ਤੋਰ ਤੇ ਕੁੱਛ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੀ ਹੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਸੰਤ ਪੋਲੂਸ ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ-੩:੧੦-੨੦ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਃ-ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, 11 ਕੋਈ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਤਾਲਿਬ ਨਹੀਂ । 12 ਉਹ ਸਭ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਗਏ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਕੰਮੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। 13 ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਘ, ਖੁਲੀ ਹੋਈ ਕਬਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ

ਜੀਭਾਂ ਨਾਲ ਵਲ-ਛੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲਾਂ ਹੇਠ ਜਹਿਰੀ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ ਹੈ। 14 ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰਾਪ ਅਤੇ ਕੁੜੱਕਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, 15 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਲਹੂ ਬਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਲਾਕ ਹਨ, 16 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਬਿਪਦਾ ਹੈ।, 17 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ, 18 ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਮੇਸਵਰ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। 19 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਸ਼ਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੋ ਸ਼ਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਿਆ ਦੇ ਲਈ ਆ ਜਾਵੇ 20 ਇਸਲਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਧਰਮੀਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਿਆਦਾ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਚੰਗੀ ਗਿਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਜਦਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਨਫਰਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:7 ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੁੱਝ ਸ਼ਬਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਅੰਨ੍ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਨੂੰ ਜੋ ਮੱਤੀ 15:14 ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸ਼ੂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸ਼ਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਾਯਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਂਦਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ। ਪੋਲੂਸ ਰਸੂਲ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਦ ਮੂਸਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ

ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਪਰਦਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:15 ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ-11 ਵਿੱਚ ਯਿਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤੋਂ ਜਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਜਰ ਚਾਰ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇਗੇ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਲਕਿ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਵੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਤਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾਂ: ੧੨:੩੭ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਏ ਸਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨੀਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ 38 ਤਾਂ ਜੋ ਯਸ਼ਯਾਹ ਨਦੀ ਦਾ ਵਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਸਨੇਹੇ ਦੀ ਕਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ? 39 ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਨਿਹਚਾਂ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਆਖਿਆ 40 ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਠੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਤੇ ਉਹ ਅੱਖਾ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਅਰ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਯਿਸ਼ੂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਫ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸੱਭ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:-

ਯਸਾਯਾਹ: ੪੨:੬ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੈਂਨੂੰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਦਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਤਗੜਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਂਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਲਈ ਨੇਮ ਅਤੇ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋਤ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, 7 ਭਈ ਤੂੰ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੋਹਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੰਧੂਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਬੈਠੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢੇ।

ਮਸੀਹ ਗੈਰ ਯਹੁਦੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਓਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੇਗਾ। ਇਸ ਜਗਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਪਰ ਇੱਥੇ ਜੋ ਆਇਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਅੰਨ੍ਹੇਪੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪੜਦੇ ਸ਼ਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੋਲੂਸ ਰਸੂਲ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੀ ਆਤਮਿਕ ਅੰਨ੍ਹੇਪੰਨ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਿਸਦੇ ਮਨੁੱਖ ਅਧੀਨ ਹੈਃ-

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ੨੬:੧੬ ਪਰ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤ ਖੜ੍ਹੋ ਜਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸਲਈ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿਆਂਗਾ ਤੈਂਨੂੰ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਹੀ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ। 17 ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ ਕੋਮ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ 18 ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ। ਭਈ ਉਹ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵੱਸ਼ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ੍ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਏ ਹਨ ਵਿਰਸਾ ਪਾਉਣ।

ਪੋਲੂਸ਼ ਖੁਸਖਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਵਸੀਲਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਅੱਖਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ

ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਬਜੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਤਕਿਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਨ੍ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

੨ ਕੁੰਰੀਥੀਆਂ ੪:੪ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਈਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬੇਪਰਤੀਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਤੇਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਵੇ।

ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸੱਚ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਹਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਸੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 9 ਵਿੱਚ ਯਿਸ਼ੂ ਇੱਕ ਅਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਸੁਣੋ:-

ਯੂਹੰਨਾਂ ੯:੨੬ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਂਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ? 27 ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਫਿਰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? 28 ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲਾ ਕੱਢ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚੇਲਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ

"ਸੁਣਨ" ਦੋਂ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸੁਣਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਪਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਟਾਮ ਵੈਲ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੀ ਉਸਨੇ ਜੋਤੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਉਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ [3] ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣ ਸਕੇ। ਬੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ? ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ। ਆਇਤ 43 ਉਸਦੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸੁਣਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੋਲੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸ਼ੂ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਯਿਸ਼ੂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੱਤੀ 11:15 ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ। ਮੱਤੀ 13:43 ਲੇਕਿਨ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰਿਕ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਚੀਜਾ ਦੇ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੈਹਰਾ ਹੈ।

੧ ਕੁੰਰੀਥਿਆਂ ੨:੧੪ ਪਰ ਪ੍ਰਾਣਿਕ ਮਨੁੱਖ ਪਰੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲੇਖੇ ਮੂਰਖਤਾਈ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਇਸਲਈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਰੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਦੀ ਹੈ।

ਆਫਸੀਆਂ ੪:੧੮ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੰਨ ਦੀ

ਕਠੋਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੈਹਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਵੀ ਦਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਤਾਨ ਦੀ ਸਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ-8 ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ੮:੩੧ ਤਾਂ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹਨਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਤੇ ਖਲ੍ਹੋਤੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ। 32 ਅਰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰੇਗੀ 33 ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਅੰਸ ਹਾਂ ਅਰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਤੂੰ ਕਿਕੁੱਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਜਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਉਗੇ? 34 ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ। 35 ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਸਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪੁੱਤਰ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 36 ਇਸਲਈ ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਅਜਾਦ ਹੋਵੋਗੇ।

ਯਹੂਦੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਹੋਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਨਾਰਾਜ ਸੀ। ਟਾਮ ਵੈਲਜ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਿਸ਼ੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਾਸ ਹੈ। ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਪਾਪ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪਾਪੀ ਦਾਸ ਹੈ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਹ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਭਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ।[੪] ਪੌਲੂਸ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਾਪ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 5:6 ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਹੀਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਕੁੱਛ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਡਿੱਗ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਨ੍ਹੇ, ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਕਮਜੋਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੋਲੂਸ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣੋ:-

ਅਫਸੀਆਂ-੨:੧ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੁਰਦੇ ਸੀ ਜਿਵਾਲਿਆਂ। 2 ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਈ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਰੂਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦੇ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ 3 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਮੰਨ ਦੀਆਂ ਚਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦਿਨ ਕੱਟਦੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਂਗੂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਕਰਕੇ ਗਜਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਨੋਖੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਰਨਣ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਬੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਟਾਮ ਵੈਲਜ ਇਸ ਪੱਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਕ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਭੀੜ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਇੱਕ ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਹੀ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਤੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਉਸਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਚਫੇਰੇ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਮਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। [5]

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਹਾਲਤ ਦਾ ਵਰਨਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਹੀਨਤਾ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਉੱਤੇ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਯਿਸ਼ੂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨः-

ਲੁੱਕਾ: ੧੧:੨੦ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ। 21 ਜਦ ਕੋਈ ਜੋਰਾਵਰ ਹੱਥਿਆਰ ਬੰਨੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਾਲ ਬੱਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 22 ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜੋਰਾਵਰ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਦ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਲੁੱਟ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤ੍ਰਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਛੁੱਟਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖੇ। ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। 2 ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ 4:4 ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਅੰਨ੍ਹੇਪੰਨ ਅਤੇ ਬੋਲੇਪਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾ ਨਾਲ ਮਦਦ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸਜਾ ਪਾਵੇਗਾ।

2

ਆਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਦਿਲ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਛਾ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁੱਨਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:7 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਸਾਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਦਕਿ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਚਨ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬ ਕੁੱਛ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਬਸੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੇਂਦੂਆਂ ਆਪਣੇ ਧੱਬੇ? ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਯਿਰੀਯਬਾਹ 13:23 ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸਲਈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ

ਪਾਪ ਦੇ ਸੁਬਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਫਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਵਚਨ ਮਤੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :–

ਮੱਤੀ ੧੨:੩੩ ਬਿਰਛ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ। ਚੰਗਾਂ ਜਾਂ ਬਿਰਛ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਿਰਛ ਆਪਣੇ ਫਲੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 34 ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋ ਕੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਮੂੰਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 35 ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ ਭਲੇ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰੇ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਬਿਰਛ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲ ਉਸਦੇ ਬਦਲਾਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਨਾਲ ਮਰਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਜਾਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛਡੀਏ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਤਮਾ ਬਣਾਓ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜੋ? ਹਾਂ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਇਸਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਚਨ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸ਼ਿਵਾਏ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਿਏ। [6]

ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਹੁੰਨਾ, ਜਿਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਥੋਮਾਂ ਜਿਸਨੇ ਵਿਸ਼ਾਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ? ਅਸੀਂ

ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਇੰਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਇੱਕ ਨੇ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਕਾਰ ਕੀਤਾ? ਜਦਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਾਪੀ ਸੀ। ਉੱਤਰ ਦੋਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਥੋਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸਹੀ ਦੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਰੋਮਿਆ 8:7 ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਜੋ ਮਸਹੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਬਣਿਆ।

੩

ਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ

ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਫੀ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਸਕੇ। ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਸ਼ਬਦ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਿਨਾ ਮਰਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਬ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਲਾਵ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸਮਝੇ।

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸ਼ੁੱਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਦਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੋਂ ਆਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸ਼ੁੱਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮੀਹ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕਠਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਹਰਮਨ

ਬੈਵਿਕ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਮਰਨ ਅਤੇ ਜੀਅ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਫ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਜਿਸ ਰਾਜ ਦਾ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਭ ਮਾਫੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਉਸਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇਆਂ ਦੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੇ। [7] ਜੇਕਰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦਾ। [8]

ਅਫਸੀਆਂ ੨:੮ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਿਹੱਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਓਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਕਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ।

ਸੀ.ਐਚ. ਸਪਰਜਨ ਇਸਦਾ ਲੇਖ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਸਾਂਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬਚਾਉਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਣ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਕੰਮੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਕਾਰਣ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਈਸ਼ਵਰੀਆ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੰਦਾ ਸੀ। [9]

ਆਓ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਿਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

4

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅੱਜਿਤ ਬੁਲਾਹਟ

ਜਦ ਪਾਪੀ ਬਚਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਚਣ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵਚਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਨਗੇ। ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕੇ ਜੋ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਸਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਲਈ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਲਿਖਦੇ ਹਨਃ

ਰੋਮੀਆਂ ੧੦:੧੪ ਪਰ ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਉਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਲੈਣ? ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੀਂ ਨਹੀਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹੱਚਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨ? ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਾਜੋਂ ਕਿਉਂ ਸੁਣਨ? 15 ਅਤੇ ਜੇ ਪੱਲੇ ਨਾ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਈ ਜਿਹੜੈ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਕਿੰਨੇ ਸੁਨੱਖੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਤਾਂ ਵੀ ਬਚਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲ ਇਸਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਉਹ

ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪਤਰਸ, ਪੋਲੂਸ ਅਤੇ ਅਪੁੱਲੋਸ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਸੀ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਹਨः-

੧ ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ: ੩:੪ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੌਲੂਸ ਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੈਂ ਅਪੁੱਲੋਸ ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ? 5 ਫੇਰ ਅਪੁੱਲੋਸ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੋਲੂਸ ਕੀ ਹੈ? ਨਿਰੇ ਸੇਵਕ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਨਿਹੱਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। 6 ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੂਟਾ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੁੱਲੋਸ ਨੇ ਸਿੰਜੀਆ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਵਧਾਇਆ। 7 ਸੋ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੁੱਝ ਹੈ ਨਾ ਸੀਂਜਣ ਵਾਲਾ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੋ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਚਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੋਲੂਸ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਭੁੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਤੱਕ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਈਸ਼ਵਰੀਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਿਰੀ ਐਲਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ *ਅੰਦਰੂਨੀ* ਪੁਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਨਾਮਕਾਯਾਬ ਹੈ।

ਅੰਦਰੂਨੀ ਬੌਖਲਾਹਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਆ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਤਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅਨੰਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰਕ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਰਜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। [10]

"ਸ਼ਬਦ" ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਅਰਥ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਜਿਆਦਤਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

ਰੋਮੀਆਂ: ੮:੩੦ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗਿਉਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੱਦਿਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਵੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।

੧ ਕੁਰੰਥੀਆਂ ੧:੯ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਫਾਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਲਈ ਸੱਦੇ ਗਏ ਸੀ।

੨ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ੧:੮ ਇਸਲਈ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਵੀਂ ਨਾ ਮੇਥੋਂ ਜੋ ਉਹਦਾ ਬੰਧੂਆ ਹਾਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਮਰਥਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਵੇ। 9 ਜਿਸ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਦੇ ਨਾਲ ਸੱਦਿਆ, ਸਾਡੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਮਨਸਾ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨਾਤਨ ਸੰਮਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਉਣਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੀ ਪਾਪੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਨਵੀਆ ਜੱਜ ਕੀ ਬੁਲਾਹਟ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇਈਏ ਪਰੰਤੂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਬੱਚ ਕੇ ਕਿੱਥੇ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੁਲਾਉਣਾ ਉਸਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਫੇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬੁਲਾਹਟ ਕਿਸੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਮੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਆਓ ਅੱਗੇ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇਖੋਃ-

ਰੋਮੀਆਂ ੪:੧੭ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਮੁਰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ

ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਣਹੋਇਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਸਦਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਾਣੋ ਉਹ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ।

ਰੋਮੀਆਂ ੧੧:੨੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਸਦਾ ਅਟਲ ਹਨ।

ਇਹ ਬੁਲਾਹਟ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜਨਮੇ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਈ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਥਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖੀਏ।

5

ਨਵਾਂ ਜਨਮ

ਯੂਹੰਨਾ 3 ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੂੰ ਯਿਸ਼ੂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਮਲੇਆਂ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਸੀ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਦਾ ਆਗੂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁੱਦੇ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਗੱਲ ਬਾਤ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਜਿਹੀ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰਖਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ੩:੩ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜੇਕਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਾ ਜੰਮੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ੩:੫ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਨਾ ਜੰਮੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ੩:੮ ਪੌਣ ਜਿੱਧਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦਾ ਲੈਣਾ ਜਰੂਰੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਪਰ ਤੋਂ ਨਾ ਜਨਮੇ। ਮਨ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਸਾਫ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪੈਦਾ ਰਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈः-

ਹਿਜਕੀਏਲ ੩੬:੨੬ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਦਿਲ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਕਸ਼ਾਂਗਾ। 27 ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋਗੇ।

ਟਾਮ ਬੈਲੇਸ ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਇਜਰਾਈਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। [11]

ਜਦ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤੌਬਾ ਕਰਨ

ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ? ਠਾਮ ਬੈਲੇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਚਿੰਨ ਹੈ ਜੋ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਦਰਸ਼ਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੰਨ ਉਹ ਹਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਲਈ ਜਨਮ ਦਾ ਰੋਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਕਸੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। [12] ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਸ਼ਾ ਰਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾ ਮੁਫਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁੱਝ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂਨੂੰ ਜਦ ਤੱਕ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਤਦ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੈਂਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਨਾ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮਨ ਬਦਲਣਾ ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇੰਤਜਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਨਵਾਂ ਮੰਨ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਟਾਮ ਬੈਲੇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਨਵੇ ਜਨਮ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਮੈਂਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੈਂਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮੁੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। [13]

6

ਇਸ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜੀ ਧਾਰਨਾ

ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਵ ਇਸ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17 ਵਿੱਚ *ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ* ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਇਸਲਈ ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ *ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ* ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੀਤ ਗਈਆਂ। ਵੇਖੋ ਉਹ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ"

ਦੂਜੀ ਧਾਰਨਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ *ਅੰਨ੍ਹੇਪੰਨ* ਦਾ *ਠੀਕ* ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਜਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਸ਼ਵਰੀਅ ਕੰਮ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ:–

੨ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ੪:੩ ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਉੱਤੇ ਪਰਦਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਕੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। 4 ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੁਗ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੇਪਰਤੀਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਸਦੇ ਤੇਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਚਾਨਣ਼ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

੨ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ੪:੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਚਮਕੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਿਆ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਤੇਜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ।

ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤਰਸੂਸ ਦਾ ਪੌਲੂਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਜਦ ਪ੍ਰਭੁ ਉਸ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਓਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਪੌਲੂਸ ਰਸੂਲ ਬਣਿਆ। ਆਓ ਸੁਣੀਏ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:-

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤਬ ੯:੧ ਪਰ ਸੌਲੂਸ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਚੇਲੀਆਂ ਦੇ ਦਬਕਾਉਣ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੇ ਦਮ ਮਾਰਣਾ ਹੋਇਆ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ। 2 ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੰਮਿਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮੰਗਿਆਂ ਭਈ ਜੋ ਇਸ ਪੰਥ ਦੇ ਮੈਂਨੂੰ ਮਿਲਣ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਭਾਂਵੇ ਤੀਵੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂ 3 ਜਾਂ ਉਹ ਚੱਲਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਅਕਾਸੋਂ ਇੱਕ ਜੋਤ ਉਹਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਚਮਕੀ 4 ਤਾਂ ਉਹ ਭੁੰਝੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਹੇ ਸੌਲੂਸ! ਤੂੰ ਮੈਂਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। 5 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ, ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਯਿਸ਼ੁ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ? 6 ਪਰ ਉੱਠ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਤੈਂਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰਾ ਤੈਂਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 7 ਜਿਹੜੇ ਪੁਰਖ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪੈਂਡਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਚੁਪਚਾਪ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਆਵਾਜ ਤਾਂ ਸੁਣੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। 8 ਸੌਲੂਸ ਭੋਂ ਉੱਤੇ ਉੱਠਿਆ ਪਰ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁੱਝ ਨਾ ਦਿਸਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ 9 ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁੱਝ ਖਾਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਪੀ ਪੀਤਾ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪਰਿਣਾਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤਬ ੨੬:੧੫ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ? ਪ੍ਰਭੂ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਇਸ਼ੂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। 16 ਪਰ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤ ਖਲੋ ਜਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸਲਈ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆਂ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ। 17 ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਕੌਮ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਘਲਦਾ ਹਾਂ 18 ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ ਦੇਵੇ ਭਈ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਸ਼ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ੍ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹੱਚਾ ਕਰਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਏ ਹਨ ਵਿਰਸਾ ਪਾਉਣ।

ਆਓ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਵੀਂ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਦੇਖੀਏ ਜੋ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ *ਪੁਨਰ-ਜਵਿਨ* ਹੈ। ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸ਼ੂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਜੀਵੰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ:-

ਅਫਸੀਆਂ ੨:੪ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਦਿਆ ਦਾ ਧਨੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਉਸ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਜਿਸਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ। 5 ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੁਰਦੇ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ। 6 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਓਠਾਇਆ ਅਰ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲਿਆ।

ਕੁਲੁਸੀਆਂ ੨:੧੩ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੋਏ ਹੋਏ ਸੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਲਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤੇ।

ਯੂਹੰਨਾਂ ੫:੨੫ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਹੁਣ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਵਾਜ ਸੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕੇ ਜਿਉਣਗੇ।

੧ ਯੂਹੰਨਾ ੩:੧੪ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘ ਕੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪੁੱਜੇ ਹਾਂ। ਇਸਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 11:43-44 ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ:-

ਯੂਹੰਨਾ ੧੧:੪੩-੪੪ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ ਮਾਰੀ ਕਿ ਲਾਜਰ ਬਾਹਿਰ ਆ 44 ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਫਨ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੂਮਾਲ ਪਰ ਵਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਖੋਲੋ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲਿਓ।

ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਯਿਸ਼ੂ ਇੱਕ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਜਰ ਇੱਕ ਯਿਸ਼ੂ ਦਾ ਦੋਸਤ, ਚਾਰ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਯਿਸ਼ੂ ਉਸਦੀ ਭੈਣਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਿਸ਼ੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਅ ਉੱਠੇਗਾ। ਭੈਣਾ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਯਿਸ਼ੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲਾਜਰ ਦੇ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਕਤ

ਉੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ? ਅਸੀਂ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪੈਅ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਮੈਂਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਿਓ ਕੀ ਲਾਜਰ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਬੁਲਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਉਪਰਲੇ ਰਾਜ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਹੂੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਦ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕੀਏ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਿ ਲਾਜਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨਾਂ, ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ, ਅੰਨ੍ਹੇਪੰਨ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਜੀਵਨ ਸਾਫ-ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੁਆਤ ਦੀ ਪ੍ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਪੂਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਪਰ ਵਿਸ਼ਾਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ।

7

ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ 3 ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ *ਬੁੱਧੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ* ਅਤੇ *ਭਰੋਸ਼ਾ* ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਜਾਨਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਅਣਜਾਣ ਕੋਲੋਂ ਟਾਇਮ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਜਾਨਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਲਗਾਇਆ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਨਣਾ ਚਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ। ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਲਾਲਚ ਉਸਦੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾ ਮੇਰੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੱਦਵੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹਨ । ਉਸਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਰਤਮਾਨ, ਭੂਤ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਜਰਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। [14]

"ਮੋਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ, "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰਖਦਾ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ।"[15]

ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਦੱਸੇਗਾ। ਮੈਂਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਨਿਯਗਰਾ ਦੇ ਝਰਨੇ ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਪਲਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਇੱਕ ਰੱਸ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁੜ੍ਹ ਰਹੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਚਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਰੱਸੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬਾਹਿਰ ਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁੱਤ ਵੱਡਾ ਲਕੜੀ ਦਾ ਸ਼ਹਿਤੀਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰੱਸੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਲਕੜੀ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡੀ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਲਕੜੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਨੋਂ ਗਹਿਰੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਡੁੱਬ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਕੜੀ ਅਤੇ ਕਿਨਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। [16] ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਰੱਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੱਸੀ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਉਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਾਵਾਸ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡਾ ਭਰੋਸਾ ਕਮਜੋਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਓਸੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਪਾਣਾ ਹੈ ਕੁੱਝ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖਾਲੀ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾ ਕੇ ਉਸ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂ ਰੱਬ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਦੇਈਏ:-

ਅਫਸੀਆਂ ੨:੮ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ। ੯ ਇਹ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ **ਘੁਮੰਡ** ਕਰੇ।

ਰੋਮੀਆ ੩:੨੭ ਸੋ ਹੁਣ **ਘਮੰਡ** ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉਣ ਤਾਂ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ? ਭਲਾ, ਕਰਮਾਂ ਦੀ? ਨਹੀਂ!

ਸਗੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਬਿਧੀ ਨਾਲ। ਇਹਨਾਂ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਘਮੰਡ ਨਾ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਰੇ ਘਮੰਡ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡ ਕਰਨ ਨੂੰ। ਮਸੀਹੀ ਘਮੰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ ਚੀਜ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਚਾਲਾਕੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘਮੰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਨੀ ਹਾਂ ਉਸੇ ਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰੋ:

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 6:14
ਮਸੀਹ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗਲਾਤੀਆਂ 6:15
ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਅਫਸੀਆਂ 2:8-9 [17]

ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੱਸੋ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਬਰਦਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਅਸਰਹੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਨੂੰ ਸੰਤੂਸਟ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਆ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਪੂਰ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੋਲੂਸ 1 ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ 1:29 ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:-

੧ ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ ੧:੨੯ ਤਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਬਸ਼ਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਘਮੰਡ ਨਾ ਕਰੇ 30 ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸਹੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰੇ।

ਨਿਚੋੜ

ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਸ ਅਤੇ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਆਇਆ। ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਕੇਵਲ ਬੀਮਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੂਬੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁਰਾ ਹੀ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮੰਨ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਸੁੱਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਪੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸੁਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਿਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰੀ ਤੌਰ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨੂੰ ਨੂੰ

ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦੁਅਰਾ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਨ।

ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਬਣਾਏ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤ੍ਰਿਇੱਕ ਪਰਮੇਸਵਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁੱਲ ਲਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਉਪਰ ਘਮੰਡ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭੂ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਾਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ।

ਰਵੀ ਯਕਰਾਯਾ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਧਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਿੱਧ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਦਰਾ ਸੀ। ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਿਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੰਗਤੇ ਦਾ ਦੋਸਤ ਬਣਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੰਗਤੇ ਨੇ ਉਸ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਓਤੇ ਉਸ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੀ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਕੁੱਝ ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਕਾਰਬਨ ਲਏ ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੋਚੀ। ਉਸ ਧਨੀ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਉਹ ਫੋਟੋ ਸੁੱਟੀ। ਗੇਟ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਣ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ। ਓਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਭਿਖਾਰੀ

ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸ ਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਉਸ ਜਵਾਨ ਦਾ ਫੋਟਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦਰਬਾਣ ਜੋ ਗੇਟ ਉੱਤੇ ਸੀ ਮੰਨ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਦਰਵਾਣ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਉਹ ਧਨੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਬਾਹਿਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਫੋਟੋ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿਖਾਰੀ ਆਇਆ ਸੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਹ ਫੋਟੋ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਗੁੱਜਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਨੀਲਾਮੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਸੋਚਿਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨੀਲਾਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਉਹ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਟੰਗੀਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੀਲਾਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਨੀਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਹ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੀੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫੁਸ-ਫੁਸ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਅਤੇ ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਹੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬੋਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋ ਵਾਰ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਸਮਾਪਤ। ਉਹ ਵਿੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀ ਚੀਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਇਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਦਸ਼ਨੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸਲਈ ਉਹ ਇਕਲੌਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪੁੱਤਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਮੇਸਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ ਹਰ ਇੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣੀਏ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੁਰੇਨਲਿਯਸ ਇਲੈਵਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਗੀਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ।

ਇਕ ਟੂਟੇ ਦਿੱਲ ਅਤੇ ਪਛਤਾਪ ਭਰੀ ਆਹ ਦੇ ਨਾਲ,
ਮੈਂ ਇਕ ਕਾਂਪਤਾ ਹੋਇਆ ਪਾਪੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹਾਂ।
ਤੇਰੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਦਿਆ ਬਡੀ ਅਨਮੋਲ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਹੈ।
ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿਆ ਕਰ।

ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਬੈਚੇਨ ਦਿੱਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ
ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀਆਈ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਣਦੀ ਹੈ।
ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਹੀ ਮੇਰੀ ਦਲੀਲ ਹੈ।
ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿਆ ਕਰ।

ਅੰਖਾਂ ਹੰਝੂ ਨਾਲ ਭਰੀ, ਮੈਂ ਦੂਰ ਖੜਾ
ਨਜ਼ਰ ਉਠਾਨ ਦੀ ਹਿਮਮਤ ਭੀ ਨਹੀਂ।
ਬਲਕਿ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ,
ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿਆ ਕਰ।

ਨਾ ਹੀ ਦਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਮੈਨੇ ਕਿਤਾ,
ਜੇੜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਬਣ ਸਕਾਂ।
ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਸਲੀਬ ਉਥੇ ਜਾਵਾਂਗਾ,

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿਆ ਕਰ।

ਪਾਪ ਅਤੇ ਨਰਕ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਬ,
ਤੋੜ ਦਿਤੇ ਸਭ ਬੰਧਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜਾਦ।
ਮੇਰੇ ਸੁਰਗ ਉਥੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇਹ ਗੀਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੂਗਾ,
ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਦਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ....ਅਮੀਨ!

Footnotes

1 Charles H.Spurgeon, All of Grace (Reprint : Grqand Rapids, MI: baker Book House,1978),5.

2 Robert L.Raymond,A New Systematic Theology of the Christian Faith (Nashville,TN:Thomas Nelson Publishers,1998),450.

3 Tom Well,faith: The gift of God (Carlisle,PA: The Banner of Truth trust,1983),31.I amindebted to him for many scriptural insights considred in this section.

4 Tom Well,Faith,44.

5 Tom Well,Faith,41.

6 John Dick,Lectures on Theology (Stoke-on-Trent,England:Tentmaker Publication,2006),Vol.3:270.

7 Herman Bavinck,Reformed Dogmatics (Grand Rapids,MI: Baker Academci,2007),vol.3:498.

8 Herman Bavinck,Reformed Dogmatics,3:566.

9 Charles H.Spurgeon,All of Grace,68.

10 John Murry,Redemption Accomplished and Applied (Grand Rapids,MI: Eerdmans,1955),90.

11 Tom Wells,Faith,59.

12 Tom Wells,Faith,59-60.

13 Tom Wells,Faith,121.

14 J.Gresham Machen,What is faith ? (Grand Rapids,MI: Eerdmans,1965),172..

15 J.Gresham Machen,What is faith ? 180.

16 C.H.Spurgeon,Around the Wicket Gate (Redchill,Survey: Sovereighn Grace Union,nd.),19-20.

17 Tom Wells,Faith,143.

Dr. Kuldip Singh Gangar received his undergraduate education in England and taught Religious Studies at Beauchamp College. He received advanced degrees in ministry from Westminster Theological Seminary (M. Div.; Th. M; D. Min.) and Master of Theology in New Testament from Princeton Seminary. He served as pastor in Canada and the US for 21 years before being called as Missionary to produce Biblical literature for EastIndians in various Indian languages.

In this series from True Path to God:

1. What is God?
2. What is God Like?
3. Creation and Man's Place in the World
4. The Greatest Opportunity: The Covenant of Works
5. The Great Catastrophe: The Fall
6. Jesus the Only Savior of Mankind
7. Jesus is God
8. Saved by Grace Alone

ISBN 978-1-927769-04-1

9 781927 769041 >

www.truepathtogod.org